

Publicerad 2014-12-24 15:37 av Connie

Kalle Ankas jul

Plötsligt var den död. Och jag tänker att döden kommer alltid lika oväntat, man står där helt oförberedd, varje gång.

- Snälla ”Stanna en stund till” ville jag säga. ”Stanna över julen.” Stanna åtminstone tills jag fått sett Kalle Ankas jul färdigt!

Vägen mellan mig och TV:n känns vindlande lång. I skenet från den abstrakta döden som på låtsas.

Men icke desto mindre chockartat över tomheten som uppstod. Den var död, med kanalerna för alltid inkapslade i sin själ.

Hur ska jag nu klara mig utan att behöva resa mig ur soffan?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Connie med Poeter.se id #17202 innehar upphovsrätten